

ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων δεσποτείαν των, τὴν Γαληψὸν καὶ τὴν Οἰσύμην, ἀποικίας τῶν Θασσίων (θ) καὶ τὴν Δάτον (τανῦν Καβάλλα) καὶ μίαν θέσιν κειμένην μεταξύ Νεαπόλεως καὶ Νέσσου ποταμοῦ, ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν μετὰ τῶν Ἡδωνῶν διὰ τὰ χρυσορυχεῖα (ι) κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καθ' ἣν συνέβη ἡ μάχη μετὰ τοὺς Θασσίους, Ὀλυμπ. 72. Οἱ Κρηνίδες ἐκ τοῦ ἐναντίου ὡς φαίνεται δὲν ἀνῆκον κατ' ἀρχὰς εἰς τοὺς Θασσίους, μολονότι κατεῖχοντο παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν 105 Ὀλυμπιάδα. Πιθανὸν οἱ Ἀθηναῖοι εἰσέπραττον ἀπὸ αὐτὰ τὰ διάφορα μέρη καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα εἰσοδήματα, ὅποια οἱ Θάσσιοι ἐλάμβανον ἀρχήτερα. Τὰ μεταλλεῖα πιθανὸν νὰ ἐμισθώθησαν καὶ παρεχωρήθησαν εἰς ἐκεῖνους οἵτινες τὰ ἐνέμοντο. Ἐὰν διεσώζετο μέχρι σήμερον τοσοῦτος ἀριθμὸς ὀνομάτων ἐκ τῶν ἐκ μεταλλευσάντων τὰ μεταλλεῖα τῆς Θράκης ὅσον γνωρίζομεν διὰ τὸ τοῦ Λαυρίου ἠθέλομεν ὀρίσει καλῆτερον τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὁ Θουκυδίδης εἶνε ὁ μόνος γνωστὸς κάτοχος χρυσορυχειῶν ἐν Θράκῃ (ια), καὶ εἶνε ἄγνωστον δυνάμει τίνος τίπλου, ἠξέυρομεν μόνον ὅτι ἔκειντο εἰς τὴν Σκαπτὴν Ἰλὴν ὅπου συνέγραψε καὶ ὅπου ἀπεβίωσεν (ιβ) ἀφοῦ ἔπαυσαν ἡ ἀνήκουν εἰς τοὺς Ἀθηναίους δὲν προήρχοντο ἀπὸ κληρονομίαν τῆς Ἡγησιφίλης θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Θράκης (ιγ), ἐκ τῆς ὁποίας κατήγετο ὁ Θουκυδίδης διότι ἡ Σκαπτὴ Ἰλὴ ἀνῆκεν εἰς τοὺς Θασσίους καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Θράκην ἕως προήρχοντο εἰς αὐτὸν μᾶλλον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ἀφοῦ ὁ Κίμων πλησιέστερος συγγενὴς του εἶχε κατακτήσει αὐτὸν τὸν τόπον, ἀλλ' εἶνε ἀκόμη πιθανώτερον ὅτι ὁ Θουκυδίδης τὰς ἀπέκτησε διὰ τοῦ συνοικεσίου του μετὰ τίνος γυναικὸς ἐκ Σκαπτῆς Ἰλῆς τῆς ὁποίας οἱ πρόγονοι ἠδύναντο νὰ ᾔηεν πρὸ πολλοῦ κάτοχοι αὐτῶν (ιδ).

Κ. Π.

(θ) Θουκυδ. Δ'. 407. Ε'. 6, ἡ Γαληψὸς ἐνταῦθα νομίζεται ἐκ ψευδοῦς ἀναγνώσεως, ἀλλ' ἡ περὶ τούτου ἔρευνα ἀπαιτεῖ χῶρον ἐκτενέστερον. Βλ. καὶ Διόδ. ΙΒ'. 68.

(ι) Ἡρόδ. Θ'. 75. — Θουκ. Α'. 100. Δ'. 102. — Διόδ. ΙΑ'. 70. ΙΒ'. 60, — Πaus. Α. 29. 4.

(ια) Θουκ. Δ'. 405.

(ιβ) Πλουτ. Κίμων. 4. — Μαρκελλίν. ἐν βίῳ Θουκυδίδ. σελ. 724—729 ἐκδ. Λειψίας.

(ιγ) Μαρκελλίν. σελ. 722.

(ιδ) Ὁ αὐτὸς σελ. 723 Ἠγάγετο δὲ γυναῖκα ἀπὸ Σκαπτῆς Ἰλῆς τῆς Θράκης πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα κεκτημένην ἐν τῇ Θράκῃ.

MIEN—YAOYUN.

ΣΙΝΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ (α)

(ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ).

Ε'.

Ἀφίκετο τέλος ἡ ἡμέρα τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους. Ὁ Μιὲν Ἰαοῦν ἦτο λίαν τεταραγμένος, ἀλλ' ὅμως ἀπεφάσισε νὰ καταβῆ ἐν τῷ κήπῳ.

Ἐτρεμε ὅμως — πόθεν δὲ ἡ τόση ταραχὴ;

Πάντες διεῖδον τὴν ταραχὴν, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ δυνάμενος νὰ ἐξηγήσῃ τὸ εἶτιον.

Ἀνοιχθεῖσων τῶν θυρῶν θυλιᾶς τινος (padiglione), ἐνεφανίσθη ἡ ὥραία Tching-Ki-Pi, ἔμπλεως ἔρωτος καὶ ἐλπίδων. Ἐνδεδυμένη ἦτο μ' ὄλην τὴν σινικὴν πολυτέλειαν ἑφόρει ὀλοσυρικὸν χιτῶνα πλουσιοπαρόχως πεποικιλμένον, καταβαίνοντα μέχρι τῶν ποδῶν καὶ ἀφίνοντα νὰ διορῶνται περικνημίδες κεντημέναι διὰ χρυσῶν ἀσέρων ἔφερε δὲ ἐμβάδας πλουσίας περιεβραμμένας διὰ μαργαριτῶν. Θόρυβος θαυμασμοῦ ἐγεννήθη μετὰ τῶν προσκεκλημένων, ἀλλ' οὐδεὶς ἠξέυρε ποία τις ἦτο καὶ πόθεν προήρχετο. Πρόσωπον ἄγνωστον ἦτο εἰς πάντα ἐκεῖνον τὸν εὐγενῆ ὄμιλον. Ἀφίκετο τέλος ὁ πατήρ της, δίδων τὸν βραχίονα τῇ συζύγῳ, ἥτις παρά ποτε ἐφαίνετο φρικώδης. Λάμπς ἀληθείας ἐνεποίησε φρίκην εἰς τὴν συνοδείαν ἅπασαν, καθότι πολλοὶ ἐκ τῶν εὐγενῶν ἠγόραζον πορσελλάνην καὶ καπνὸν παρὰ τοῦ Tching-Wang, διὸ καὶ πάραυτα ἀνεγνώρισαν αὐτόν. Τὸ τοιοῦτον ὑπῆρξε κτύπος θανάσιμος διὰ τὴν φήμην τοῦ Μιὲν-Ἰαοῦν. Μόλις διεδόθη ὅτι νὰ συζευχθῆ ἔμελλε τὴν θυγατέρα ἑνὸς ἐμπόρου πορσελλάνης καὶ καπνοῦ, ὁ βασιλεὺς τοῦ συρμού, ὁ εὐγενὴς, ὁ μεγαλοπρεπὴς, ὁ ἀπαραμίλλος Μιὲν-Ἰαοῦν ἐξεθρονίσθη. Δὲν διέκρινε τις εἰμὴ βλέμματα φιλοσκόμμονα, δὲν ἤκουε τις εἰμὴ λόγους εἰρωνικούς ἐφαίνετο ὅτι πᾶς τις ἐζήτει νὰ ἐκδικηθῆ κατὰ τῆς δουλείας ἐκεῖνης, ἣν ἐθελουσίως ἐπὶ τόσα ἔτη ὑπέστη.

Πλὴν ὁ Μιὲν-Ἰαοῦν, ἔμπλεως τῆς εὐτυχίας του, οὐδὲν συνησθάνετο. Ἀναγγελθέντος τοῦ συμποσίου, ἕκαστος ἐλησμονεῖ τὰς ἰδίας σχέψεις, ἵνα ἐν τῇ τοῦ συμποσίου αἰθουσῇ ὀρμήσῃ. Εὐρον δ' ἐκεῖ ὅσα αἱ συνδιασκέψεις τοῦ περιωνύμου καθηγητοῦ τῆς Ning-Po, μετὰ τῶν συναδέλφων του,

(α) Συνέχεια ἀπὸ φυλλαδ. 73.

εἶχον παράξει θυμάματα. Οἱ συνδαιτημόνες ἔλαβον πύραυτα καὶ ἐδοκίμασαν ὡς γαστρονόμον, ἦπαρ χηνῶν, ὄστρεα, καὶ μελίπηκτα (concerve) ἄτινα ὡς προεισαγωγικὰ εἰς γεύμα σινικὸν χρησιμεύουσι. Κατόπιν τούτων ἤρχετο ὁ ζωμὸς ἐκ νεοσσῶν ὀρνίθων, παραιοθεμένοις εἰς λεπτοτάτην πορσελλάνην. ἐν ᾧ αἱ περόναι ἄς μετεχειρίζοντο ἦσαν περιστόλισται ἐξ ἀνατολικῶν μαργαριτῶν. Ἀκολούθως παρετέθησαν οἱ ἰχθῦς διὰ καρικευμάτων ἐξαισίων ἐτοιμασμένοι· εἶτα αἱ γλώσσαι νησσῶν, οἱ μηροὶ ἐλάφρων τῆς Ταρταρίας, αἱ ὀπῶραι, (composta) τὰ πάντα ἐν ἀφθονίᾳ.

Οἱ ἐκλεκτότεροι οἶνοι καὶ τὰ σπανιώτερα ἐλιξήρια ἐν ἀφθονίᾳ ἐκυκλοφοροῦν, εἰς τρόπον ὥστε, ἐν τῷ τέλει τοῦ συμποσίου, ἠδύνατό τις νὰ καλέσῃ τοὺς συμπότας πλέον παρὰ εὐδιαθέτους. Μετ' ὀλίγον αἱ τέρψεις τῆς μουσικῆς ἠνώθησαν εἰς τὰς ἡδονὰς τῆς γαστρονομίας, καὶ σύλλογος νέων ψαλμῶδων ἤρχισε ψάλλων χαριστάτας μελωδίας, συνηχοῦμενος γλυκέως ὑπὸ τῶν ἑαυτῶν *Tams-tams*. Κατὰ γενικὴν δὲ παράκλησιν, καὶ ἀφ' οὗ πολλάκις ἀπεποιήθη, ὁ Μιέν-Ἰαοὺν αὐτὸς ἔψαλλε στίχους τινὰς ἐκ τοῦ *Thee-King*, συλλογῆς ᾠδῶν γραφθεῖσων πρὸ τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν, καὶ μ' ὅλα ταῦτα καὶ τὴν σήμερον τὰ μάλιστα τιμωμένων.

Ἡ γενικὴ χαρὰ ἦτο εἰς τὸ ἔπακρον καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι σπουδαὶ ἤρξαντο διεγείρουσαι τὴν ἀγαθοεργόν των ἐπιβρόχην ἐπὶ τῶν συνδαιτημόνων, ὅτε ἅπαντες ἐξεπλάγησαν ἐκ τῆς ἐμφανίσεως γέροντος ἔχοντος τὸ βλέμμα ἀπνῆδες καὶ ἄγριον. Ἦτο ὁ πατὴρ τοῦ Μιέν-Ἰαοὺν, ὁ πρῶν ἐπικριτῆς (l'ex-censore), ὁ πρῶτος σύμβουλος τῆς αὐτοκρατορίας. Οἱ πάντες ἠγέρθησαν ἵνα τὸν ὑποδεχθῶσιν, ἀλλ' οὗτος παρεκάλεσεν αὐτοὺς ὅπως μὴ διαταραχθῶσι ποσῶς. Καὶ ἐν πρώτοις μὲν πλησιάζας τοὺς οἰκειοτάτους, εἶτα δὲ στραφείς πρὸς τὸν *Tching-Wang* ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐτυχίαν ἣν ἠσθάνετο βλέπων αὐτὸν τε καὶ τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὴν οἰκίαν του. Παρεκάλεσεν ἀκολούθως τὸν υἱὸν νὰ δικαιολογηθῇ πρὸς τὴν συναναστροφὴν διὰ τὴν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἀποχώρησίν του ἐξ αὐτῆς, καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὰ δώματά του. Ὄταν εὐρέθησαν μόνοι, ὁ πρῶν ἐπικριτῆς τοῦ κράτους, οὕτω πρὸς αὐτὸν ὠμίλησεν·

— Υἱέ μου, ἔχετε ἀμετάθετον ἰδέαν νὰ συζευχθῆτὰ ταύτην τὴν νέαν;

— Καὶ πάτερ μου, καὶ οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ

τὸ δυνάμενον νὰ μὲ κάμῃ νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ ταύτης μου τῆς ἀποφάσεως, προσέθηκεν ὁ Μιέν-Ἰαοὺν μεθ' ὅλης τῆς πεποιθήσεως.

— Οὐδέν! Καὶ ἡ ὀργή μου, προσεῖπεν ὁ πρῶν ἐπικριτῆς τοῦ κράτους. — Δὲν θέλετε τὴν συζευχθῆ.

Ὁ Μιέν-Ἰαοὺν ἔμεινε ὡς κεραυνόπληκτος. Δὲν προσεδόκα τοιαύτην προσβολήν. Ἐκλαυσε, ἐδεήθη, ἐκραύγασε, κατέστη μανιώδης, ἔτιλε τὴν κόμην, ἀλλὰ πάντα οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον συνεκίνησαν τὸν ἄκαμπτον γεννήτορα.

Ἠὐχαριστήθη δ' οὗτος ἐξηγῶν αὐτῷ τοὺς λόγους τοὺς καθ' ὀλοκληρίαν ἀντιτασσομένους εἰς τοῦτο· ὅτι αὐτὸς, ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ χαρὰ τῶν *Tsè*, δὲν ἠδύνατο νὰ συζευχθῆ θυγατέρα ἐκ τῶν *Kung*. Ταῦτα εἰπὼν, ἔλαβε τὸν δύστηνον νέον ἐκ τῆς χειρὸς, καὶ ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸν κήπον.

— Φίλοι μου, προσέθηκεν ὑψηλοφῶνως ὁ υἱός μου μοὶ ἐξηγήθη τέως τοὺς λόγους τῆς ἀκατανοήτου τρέλλας, ἣν ἔμελλε νὰ πράξῃ· οὗτος παραιτεῖται διὰ παντὸς πάσης ἰδέας συζεύξεως μετὰ τῆς μελαγχροινῆς θυγατρὸς τῶν *Kung*.

Ὁ πρῶν ἐπικριτῆς χαϊρετήσας, ὠδήγησε λίαν εὐγενῶς μέχρι τῆς θύρας τὴν οἰκογένειαν τοῦ *Tching-Wang*.

Ὁ σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος ἔμεινον ἀμφοτέροι ἀναίσθητοι.

ΣΤ'.

Ὁ δυστυχῆς Μιέν-Ἰαοὺν παρεδόθη εἰς πᾶσαν τὴν ὀρμὴν τῆς ἀπελπιτίας κλεισθεὶς ἐντὸς τοῦ θαλάμου του καὶ οὐδένα πλέον θέλων νὰ ἴδῃ. Οὕτω δὲ τοῦλάχιστον ἀπέφυγε τὴν λύπην τοῦ νὰ ἴδῃ τὴν ἐρωμένην του δακτυλοδεικνυομένην ὑπὸ τῆς κοινῆς περιφρονήσεως, οὐχὶ μόνον μετὰ τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας, ἀλλ' ἐν ταῖς μυθιστορημασι καὶ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ θεάτρου, ἔνθα παρεστάθη τὸ συμβᾶν τοῦτο, γραφὲν ὑπὸ περιφήμου δραματουργοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ κρίσις τοῦ *Tσόλι*, ἡ ἢ τιμωρηθεῖσα ματαιότης.»

Τέλος μετὰ τινὰς μῆνας ἀπεφάσισε νὰ ἐξέλθῃ ὅπως μάθῃ τι καὶ παρηγορηθῆ μετὰ τινος ἐκ τῶν φίλων του. Πλὴν παράδοξον, πάντες ὅσους συνήντα καὶ οἵτινες ἄλλοτε ἦσαν περιποιητικοὶ, καὶ ὡς εἶπειν ὑποκλινεῖς αὐτοῦ, νῦν προσεποιούοντο μὴ γνωρίζοντες καὶ οὐδὲ προσβλέποντες αὐτόν. Θέλων δὲ νὰ βεβαιωθῆ περὶ τῆς ἀληθείας, ἔσταμάτησεν ἕνα ἐκείνων τῶν νέων, ὑπάρξαντα ποτὲ στενοτάτον του φίλον. Πλὴν οὗτος βλέμ-

ματι περιφρονητικῶ ἀκοντίζων αὐτὸν, τῷ εἶπεν, ὅτι, ναί, ἐγνώριζε Μιέν-Γαοὺν τινα, ποτὲ βασιλέα τοῦ συρμού, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς κατέστη μηδὲν, κατόπιν τοῦ περιστατικοῦ τοῦ γέροντος Tching-Wang καὶ τῆς θυγατρὸς του, καὶ ὅτι, ἀληθῶς, δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πλέον νὰ συνδικλέγεται εἰς τὸ κοινὸν μετὰ ἀτόμου ἀπωλέσαντος πᾶσαν φήμην παρὰ τῇ ὑψηλῇ περιωπῇ. Ὁ Μιέν-Γαοὺν, ἐκτὸς ἑαυτοῦ γενόμενος, συλλαβῶν τὸν αὐθάδη ἐκείνον τὸν ὄθησε, εἶτα μανιώδης ὑπέστρεψεν οἴκαδε, ἔνθεν οὐδεὶς πλέον κατῴρθωσε νὰ κάμῃ αὐτὸν νὰ ἐξέλθῃ, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀξιοσημείωτον συμβῆν χῶραν ἔλαβεν.

Ζ'.

Ὁ Μιέν-Γαοὺν ἠφρανισμένος ἐκ τῆς λύπης εἰς βαθμὸν ὥστε καὶ ἡ ζωὴ του ἠπειλεῖτο, αἴφνης ἀπεσπᾶσθη ὑπὸ εἰδήσεως δεινοῦ περιστατικοῦ συμβάντος εἰς τὸν πατέρα του.

Ἐμαθεν ὅτι ὁ πρῶν ἐπικριτὴς ἀπετόλμησεν, οὐδὲν ἦττον — φρίζατε! νὰ πτερνισθῇ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος. Ἐνεκεν δὲ τοιαύτης ἐλλείψεως πρὸς τοὺς αὐστηροτάτους νόμους τῆς ἐθιμοταξίας, ἐργισθεὶς ὁ Μονάρχης διετάξατο ν' ἀποκεραλίσωσιν αὐτὸν, τὰ δ' ἄπειρα αὐτοῦ πλούτη ἐδημεύοντο πρὸς συμφέρον τοῦ κράτους. Μείνας ὁ δῦσμοιρος Μιέν-Γαοὺν αἴφνης ὄρφανὸς καὶ δυστυχὴς, κατεπλήχθη . . . καὶ ὅμως ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης φυσικωτάτης λύπης λάμψις χάρας ἐπέλαμψε ἐνώπιόν του, εἰς τὸ ἐξῆς σκεπτόμενος ὅτι ἀπεκόπτετο πᾶν πρόσκομμα πρὸς κατοχὴν τῆς Tching-Ki-Pi. Ἐπιστατήσας αὐτοπροσώπως εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐκφορᾶς τοῦ μακαρίτου, ἐκλείσθη ἀκολούθως ἐντὸς τῆς οἰκίας ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

Παρελθουσῶν δὲ τούτων ἐξῆλθε πρῶταν τινα ἐνδεδυμένος ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης, καὶ παρουσιάσθη εἰς τὸν οἶκον Tching-Wang, ἔνθα εὗρε μόνον τὴν γραῖαν πλὴν αὐτῆ δίκην κερανοῦ ἐπιπεσοῦσα κατ' αὐτοῦ δι' ἐπιπληκτικῶν λόγων, τοῦ εἶπεν, ὅτι τῶν πραγμάτων λαθόντων ἄλλην φάσιν, αὐτὸς δὲν ἔπρεπε ἐπὶ πλέον νὰ συλλογίζεται τὴν νέαν, ἀφ' οὗτου κατέστη πτωχὸς, ἀτιμάσθη καὶ δὲν ἦτο πλέον πλούσιος καὶ βασιλεὺς τοῦ συρμού. Ταῦτα εἰπούσα, ὠδήγησεν αὐτὸν εὐγενῶς πρὸς τὴν θύραν, καὶ ὑποκλινομένη, ἔκλεισε ταύτην κατὰ τοῦ προσώπου του.

Ὁ δῦστηνος νέος ὑπέστρεψεν οἴκαδε μὲ τὸν θάνατον, εἰς τὴν ψυχὴν, ἦτο δ' ἔτοιμος ν' αὐτο-

χαιρεισθῇ, ὅτε εὐτυχῶς ἀγγελιοφόρος ἐρχόμενος παρὰ τοῦ Tching-Wang ἠγγειλεν αὐτῷ ὅτι οὗτος κατόπιν τῶν ἐνθερμοτάτων παρακλητήσεων τῆς θυγατρὸς του, συνεχῶρει εἰς τοὺς νέους νὰ ἐπανιδῶσιν εἰς ἄπαξ ἀλλήλους.

Ὁ Μιέν-Γαοὺν, παράφορος ἐκ τῆς χάρας, ἔδραμεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Tching-Ki-Pi. Ἐπὶ μακρὸν ἀναμεταξύ των συνωμίλησαν, καὶ ἄπειρα ἐσχεδίασαν σχέδια ἀφορώντα τὴν εἰ δυνατόν ἐπιθυμουμένην αὐτῶν ἔνωσιν' ἀλλ' ὅμως ἀπερρίφθησαν πάντα ὡς ἀκατόρθωτα.

Ὁ Μιέν-Γαοὺν ἦτο ἐμπλεος θάρρους καὶ ἡρωϊσμοῦ. Μέχρι μὲν τοῦδε ἡ ἐκπαίδευσίς, ἡ ὑψηλὴ καταγωγή καὶ τὰ πλούτη αὐτοῦ, εἶχον παραποιήσει τὴν μεγαλόψυχον αὐτοῦ φύσιν, ἀλλ' ἤδη ἐπεθύμει νὰ κατασταθῇ τῷ ὄντι μέγας δι' ἑαυτοῦ καὶ μόνου, ἤθελε νὰ ἐπαναποκτήσῃ τὰ πλούτη καὶ ἀπολαύσῃ μεγαλπρέπας φήμης τῆς πρώτης' ταυτοχρόνως δ' ἐπίσης καὶ ἡ Tching-Ki-Pi προσεπάθει νὰ ὠφελιμοποιήσῃ τὰ ἰδιά της προτερήματα ἵνα μὴ κατωτέρα τοῦ ἐραστοῦ της φανῇ. Καθότι αὕτη ἐζωγράφει λίαν καλῶς, ἔψαλλε μὲ πολὺ πάθος καὶ ἐγνώριζε τὴν βοτανικὴν κάλλιον τοῦ περιφήμου βοτανολόγου Chin-Nang, τοῦ ἀνακχλύψαντος ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ ὑπὲρ τὰ ἐβδομηκόντα ἰσόβλα φυτὰ, καὶ τὰ τούτοις ἐβδομηκόντα ἀμοιβαῖα ἀντίδοτα.

Η'.

Οὐδέποτε πλέον ὑπέστρεψεν ὁ Μιέν-Γαοὺν εἰς τὸ πατρικὸν μέγαρον, ἔνθα μέχρις ὥρας ἐξῆσεν, ἀλλ' ἐνοικίασε θάλαμόν τινα εἰς μικρὰν οἰκίαν τῆς ἐμπορικῆς συνοικίας. Ἐκεῖ ἤρχισε γράφων στίχους' αἱ ποιητικαὶ ἰδέαι ἤρξαντο ἐκρέουσαι τῆς διανοίας του, ταύτας δὲ ἐπὶ τοῦ χάριτος ἀντέγραφεν. Ἡ πείρα, αἱ καρτερήσεις, ὁ ἔρωσ, ὑπηγόρευον αὐτῷ τοὺς στίχους, καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς, ὡς καὶ ὀλόκληρον τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν ἔγραφε, χωρὶς ποσῶς νὰ γευθῇ οὐδὲ νὰ κατακλιθῇ . . . καὶ οὕτως ἐποίησε ποίημα λαμπρόν.

Ἐγερθεὶς λοιπὸν, ἐβρέξατο τὰ χεῖλη διὰ τινων σταγόνων ἐκ τοῦ Hyson, ποτοῦ ὑπερ κατὰ τὸν μέγαν Kian-Zung (ὑπάρξαντα ταυτοχρόνως ποιητὴν καὶ αὐτοκράτορα) δισχορπίζει καὶ ἀποδιώκει τὰ πέντε αἷτια τῶν τῆς ἀνθρωπότητος θλίψεων.

Τὴν δὲ ἐπαύριον ἔδραμε πρὸς ἐκδότην τινα

διὰ τὸ ποίημά του. Πάραυτα ἀνεγνώσθη καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθη. Μετὰ τινος δ' ἡμέρας εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιεύσεως, ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ ἀνωμόμου, καὶ μ' ὅλα ταῦτα δι' οὐδένα τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἦτο μυστήριον.

Ὡς εἶχε προειπεῖ, ὁ Μιέν-Ίαοὺν αὐτὸς, ἡμέραν τινα ἀφιπνίσθη ἐνδοξος, κατόπιν ἐντελοῦς ἐξαμήνου σκοτόυς.

Ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τρεῖς ἐξεδόθησαν ἐκδόσεις, τῆς τελευταίας συνκκολουουμένης ὑπὸ βιογραφίας τοῦ συγγραφέως, ἐν ἧ ἀπεδεικνύετο ὅτι αὐτὸς ἐτύγχανεν ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς, ὁ τὰ μάλιστα ἀδίκως περιφρονηθεὶς ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ ὅτι τὸ Πεκίνον εἶχεν ἀτιμασθῆ, μὴ γνωρίσαν τὸ μεγαλύτερον δαιμόνιον ὅπερ ἐμπεριεῖχεν. Ἡ τετάρτη ἐκδοσις ἐστολισμένη ἦτο ὑπὸ τῆς εἰκόνας τοῦ συγγραφέως. Ταχέως δ' ἕκαστος ἐνόησεν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἦτο τὸ ποίημα ἢ ἡ διήγησις τῶν περιπετειῶν του, γεγραμμένης εἰς θεοῦς στίχους, ὅπερ ἠύξησεν ἔτι τὴν δημοτικότητα τοῦ ἔργου, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐν διαστήματι μηνὸς ἐξηντλήθησαν ἐκδόσεις δέκα. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ αὐτοκράτωρ ἠθέλησε ν' ἀναγνώσῃ τὸ ἀριστοῦργημα ἐκεῖνο. Ἐπὶ τοσοῦτο δ' εὐχαριστήθη, ὥστε ἐπεθύμει νὰ τῷ παρουσιασθῇ ὁ συγγραφεὺς, δώσας εἰς τιμὴν αὐτοῦ μεγάλην ἑορτήν.

Ταῦτα μαθοῦσα ἡ γραῖα **Tou-Che-Yan**, ἐμάνη ἐκ τοῦ θυμοῦ.

Μεγαλοπρεπῆς ὑπῆρξεν ἡ ἑορτὴ, ἧς τινος ἥρωος ἐγένετο ὁ Μιέν-Ίαοὺν. Οἱ εὐγενεῖς πάντες, οἱ ἰσχυρότεροι τῆς αὐλῆς πάντες ἐπλήρουν αὐτὸν φιλοφρονήσεων, ἀλλ' οὗτος εἰς οὐδὲν ἐλογίζετο αὐτοῦς, διατηρῶν μετριοφροσύνην, ὥστε, ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορος αὐτοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου τῶν αὐλικῶν, οἱ πάντες ἔμεινον ἔκπληκτοι.

Περὶ τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτοκράτωρ κατεδέχθη νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Μιέν-Ίαοὺν τίνι τρόπῳ ἠδύνετο ν' ἀποδείξῃ αὐτῷ τὴν εὐχαριστήσιν του διὰ τὴν θαυμαστὴν ἀγχινοῖαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀναδειχθεῖσαν ἐν τῷ ἀπαρραμῖλῳ αὐτοῦ ποιήματι.

« Τίς τοῦ οὐρανοῦ, προσέθηκεν ὁ Μιέν-Ίαοὺν, παραχώρησόν μοι τὴν χεῖρα τῆς ὥραιας **Tching-Ki-Pi**. Ἴδου ἡ μόνη μου φιλοδοξία.» Ἐκπληχθεὶς, ὁ αὐτοκράτωρ, ἐκ τῆς μετριοφροσύνης τοῦ νέου, εἰς ὃν ἐθέλουσίως ἤθελε δώσει διὰ σύζυγον μίαν τῶν ἰδίων του θυγατέρων, δὲν ἠδυνήθη εἰμὴ νὰ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεώς του.

Θ'.

Ἡ οἰκία τοῦ Μιέν-Ίαοὺν καὶ τῆς **Tching-**

Ki-Pi, τυγχάνει μετρία κειμένη ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Πέι-Χό. Ἐν αὐτῇ ἡ πολυτέλεια δὲν ἔχει εἴσοδον βρασιλεύει ἡ μεγαλύτερα κοσμιότης. Οὐδεὶς ἄλλος θόρυβος ἀκούεται εἰμὴ τὸ ἄσμα τῶν πτηνῶν καὶ ὁ μορμυρισμὸς τῶν ὑδάτων. Ἡ θύρα αὐτῶν ἀνοίγεται μόνον ἐνώπιον τῶν τιμῶν καὶ κλείεται πρὸ τῶν πονηρῶν ἢ ἀγνοτέρα ἀρετῇ ὀδηγὸς τῶν πράξεων των ὑπάρχει, ἡ δόξα δι' αὐτοὺς οὐχὶ θελκτικώτερα τοῦ πλοῦτου, οὐδεμία κοσμικὴ ἠδονὴ ὑπάρχει δι' αὐτοὺς· μόνη αὐτῶν ἐπιθυμία εἶναι ν' ἀπολαμβάνωσιν ἐν εἰρήνῃ τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς μονιμότητος. Δὲν γνωρίζουσι τί ἐστὶν ἡ διχόνοια, ζῶσιν ὡς ἐν ἰδανικῷ κόσμῳ, ἐν εἰρήνῃ δὲ περιμένουσι τὴν τελευταίαν ὥραν καὶ τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν, ἀφ' οὗ ζήσωσι — πρᾶγμα σπανιώτατον — ὁ εἰς διὰ τὸν ἕτερον ἐν τούτῳ τῷ γήινῳ κόσμῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΑΠΗΑΖΟΓΛΟΥ.

ΟΠΟΙΑ ΤΙΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΜΕΡΙΚΗ

ἢ

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΜΠΟΝΩ. (I)

Τοῦ Νεοβοράκου αἱ διάφοροι συνοικίαι παρέχουσιν εἰς τὸν θεατὴν, ὡς καὶ τῶν ἄλλων μεγαλοπόλεων, περιέργους ἀντιθέσεις· οὕτω, φερ' εἶπεν, ἡ **Wall street** ἀντιπροσωπεύει τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς ἐνεργητικότητος τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐμπορίου. Ἐν αὐτῇ κατοικοῦσιν οἱ τραπεζίται καὶ οἱ ἀργυραμοιβοὶ τοῦ συναλλακτηρίου (**Bourse**), ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ὁποίου ἐκυοφορήθησαν καὶ κατόπιν ἐξετελέσθησαν τσοσῦται καὶ τοιαῦται γιγαντιαῖαι ἐπιχειρήσεις· εἰς δὲ τὴν **Nassan street** βλέπει τις ἐναργεστάτην μεταβολὴν εἰς τὴν ἐμπορικὴν ταύτην ὄψιν τοῦ Νεοβοράκου, πρὸς τὸ ὅποσον μόνον τὸ Λονδίνον ὁμοιάζει.

Συνελόντι εἶπειν τὸ Νεοβοράκον, ἡ νέα αὕτη ἀμερικανικὴ Βαβυλὼν, διαιρεῖται εἰς δύο κοινωνικὰς ζώνας τὴν τοῦ **Bowery** καὶ τὴν τοῦ **Broadway** χωριζομένας ἀπ' ἀλλήλων διὰ τοῦ **Canal-street**· τούτων δὲ ἡ μὲν πρώτη εἶναι τῶν χειρωνάκτων, ἡ δὲ δευτέρα τῶν εὐγενῶν. Περὶ τὸ **Uniou-Square** καὶ **Madison-Square**, ἰδίως δὲ εἰς τὴν πέμπτην πάροδον ἀναφαίνεται ὁ πλοῦτος, οἱ κομψοὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς οἰκοὶ τοῦ Νεοβοράκου. Ἐκεῖ ἐντὸς μεγάρων ὄντως ἡγεμονικῶν ζῶσιν

(4) Συνέχεια ἀπὸ φυλλοδ. 73.